

Abstrakt:

Práce zkoumá násilné kampaně Irské republikánské armády a fašistického hnutí v Itálii mezi roky 1919-1922 s cílem prokázat využití teroristických metod v případě fašistů. Následně oba příklady podrobuje komparativní analýze, kde IRA slouží jako kontrolní vzorek, za cílem konfrontovat je s generační teorií vln mezinárodního terorismu Davida C. Rapoport a zařadit je do konkrétní vlny nebo nabídnout pro fašistické násilí alternativní teoretický rámec. K výzkumu posloužila především bohatá sekundární literatura doplněná o primární zdroje archivního, novinového a propagačního charakteru. Ambicí celé práce je přispět nejen ke studiu fašismu, ale především *terrorist studies* a chápání role politického násilí v meziválečném období.